

[Frits Clausen.]

hvor man fra tysk Side kun har fremhævet erhvervspolitiske Spørgsmaal, som de fra samme Side ogsaa har gjort det i Valgkampen dernede. Det er dog ikke bare rent erhvervspolitiske Spørgsmaal, det drejer sig om i Sønderjylland. Det er ikke blot, som vore tysksindede Landsmænd har gjort det til over for dansksindede, et Spørgsmaal om en Smørpris paa 2 Kr. 50 Øre. Der er en Masse andre Problemer i Sønderjylland der kan fremdrages, men de Problemer, det ærede Medlem Hr. Jens Møller har fremdraget her, var af erhvervspolitisk Karakter, og dér har han Ret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Henning Hasle: Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen udtalte, forrige Gang han havde Ordet, i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Jens Møller ved en Sammenligning mellem Danmark og Tyskland, at man maatte skamme sig over Danmark. Der ligger i og for sig deri tilstrækkeligt for mit Vedkommende. Den Følelse over for sit Land, at man skammer sig over det, det er i og for sig for mig tilstrækkelig Garanti, det er i og for sig for mig tilstrækkelig Forklaring, det er i hvert Fald en anden Form for Nationalfølelse end den, vi hidtil har bekendt os til her i Danmark. Det er saa rigtigt udtrykt netop i en gammel sønderjysk Sang, som det ærede Medlem burde lægge sig paa Sinde: „Hver Glans, hver Plet vil jeg bære, som falder paa Danmarks Navn“.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): I sin Tale nævnte det ærede Medlem Hr. Jens Møller en Sag, som er indsendt til Undervisningsministeriet angaaende Udtalelser, der er fremsat af Adjunkt Rosent i Haderslev. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at denne Sag er under Overvejelse, og en Beslutning vil meget snart blive truffet og et Svar blive givet til de Folk, der har sendt den Forespørgsel ind.

Formanden: Forinden jeg giver den næste Taler Ordet, vil jeg gøre opmærksom paa, at der er indtegnet 10 Talere. Jeg vil meget gerne henstille, at man søger at indskrænke sig til det mindst mulige, saa vi kan blive færdige med Forhandlingerne i nogenlunde rimelig Tid.

I den samme Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg har besluttet,

at Morgendagens Møde begynder allerede Kl. 9³⁰.

Korsgaard: Der er et Ord, der i den senere Tid ofte bruges i den internationale Situation: Man længes efter Afspænding. Jeg har det Indtryk, at man ogsaa i denne Sal ønsker en vis Afspænding. Det, jeg nu vil sige, vil i hvert Fald ikke med min gode Vilje kunne bidrage til at forøge Spændingen; selv om de store Sus, der gaar hen over Verden, beslaglægger Interessen, vil dansk Rigsdags Sognepolitik forhaabentlig dog ogsaa kunne paakalde nogen Interesse.

Jeg vil gerne begynde med et enkelt Ord om det finansielle; det er jo Finanserne, vi behandler. Tillægsbevillingsloven viser et betydeligt, i hvert Fald et nogenlunde betydeligt Overskud, 6—7 Mill. Kr. Jeg husker ikke, om det var nogenlunde det samme Tal, vi havde paa forrige Aars Tillægsbevillingslov. Statsregnskabet viste et Overskud paa 25 Mill. Kr., de to Tal havde altsaa ikke synderlig megen Forbindelse med hinanden. Den højtærede Finansminister udtalte heroverfor, at han ved Lejlighed havde sagt, at han var ganske klar over, at Overskuddet vilde blive væsentlig bedre end anført paa Finansloven. Nu kunde det maaske interessere en og anden at vide, hvad den højtærede Finansminister i Øjeblikket mener om det Aar, vi for længst er ude af, om det Overskud, der vises paa Tillægsbevillingsloven, nogenlunde dækker det, han tror der kommer, eller om han tror, der kommer et helt andet Tal.

Derefter vil jeg — man kan maaske sige i Strid med den højtærede Statsministers Udtalelser — gerne have Lov til at beskæftige mig en Del med det Valg, der fandt Sted den 3. April, idet jeg netop ikke mener, der er sagt ret meget om det, og det, jeg har hørt om det, har i hvert Fald ikke, synes jeg, haft nogen synderlig Interesse — det er meget muligt, at de ærede Medlemmer, som hører paa mig, vil finde, at det, jeg siger, heller ikke har det; saaledes kan det gaa.

Jeg vil gerne begynde med at takke Statsradiofonien for den Maade, hvorpaa de udsendte Valgresultaterne i Aar i Modsætning til tidligere, det var en fuldkommen ensartet Metode, uden at de prøvede paa paa et vist Tidspunkt at give Forklaring om, hvem det gik godt, og hvem det gik daarligt, det var Tal og kun Tal. Det var helt rigtigt, og det har min uforbeholdne Anerkendelse.

I denne Forbindelse vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige, at der ofte her i Rigsdagen kan være Grund til at takke.